

lige saa vidt, som man nu kan bringe Drengene i den kjøbenhavnske Kommuneskole. Af samme Grund har man ment, at der til Naturhistorieundervisningen maatte føjes en Undervisning i de væsentligste Grundtræk af *Sundheds læren*; den nødtørftige Kundskab om *Mennekets Legemsbygning* meddeles jo allerede nu. I Fag som *Regning, Skrivning, Tegning, Legemsøvelser* o. desl. maa man kunne bringe det i alt væsentligt lige saa vidt i Mellemskolen som nu i Realskolen. Undervisningen i *Tysk* og *Engelsk* kan vel forstærkes en Del i de Klasser, Mellemskolen har tilfælles med den nuværende Realskole, idet Fransktimerne lægges hen dertil; men i øvrigt maa naturligvis Maalet sættes noget lavere end nu i Realskolen. Om man vil begynde med *Tysk*, hvad der vistnok efter de flestes Mening er det hensigtsmæssigste (se bl. a. Lindes Medd. for 1879—81, S. 159, og 1882—83, S. 11), eller med *Engelsk*, som i den nyere Tid har faaet mange Stemmer for sig, kunde man maaske overlade til de enkelte Skoler selv at bestemme; men i ethvert Fald bør man i Mellemskolen søge at komme omtrent lige vidt i begge Fag. I *Historie* maa der slaas ikke lidt af paa Fordringerne; som de nu ere til almindelig Forberedelseseksamen; hvor meget, kan ikke nærmere angives, saa meget mindre, som man ikke kan henvise til nogen af de Læreboøger, der nu høves, da det sikkert vil blive nødvendigt at erstatte disse med helt andre. Ligeledes maa man give Afkald paa en hel Del Detailkundskab i *Geografi* og *Naturhistorie*. I *Naturalære* maa Undervisningsmetoden væsentlig forandres, saaledes at Eksperimentet drages stærkere frem; helt nye Læreboøger maa derfor skaffes til Veje. Med Hensyn til Omfanget maa Fordringerne deri blive anderledes og en Del mindre end nu ved almindelig Forberedelseseksamen; men man har dog ment, at det vilde være rigtigt, at der allerede i Mellemskolen meddeltes Eleverne lidt Kundskab til Grundbegreberne af *Kemien*. I *Matematik* maa Fordringerne begrænses betydeligt, navnlig for Aritmetikens Vedkommende. *Sang* kan uden Skade gaa ud af Fagkredsen i den øverste Klasse, da Elevernes Stemme begynder at gaa i Overgang; saaledes er det ogsaa bestemt i den norske Undervisningslov. Med *Religions*-undervisningen maa det vedblive at forholde sig som hidtil.

Naar man har bestemt sig til, som ovenfor er omtalt, at optage *Latin* som ekstraordinært Undervisningsfag i den

øverste Mellemskoleklasse fremfor *Fransk*, kommer dette deraf, at Kendskabet særlig til den latinske Formlære kan være en god Støtte for Ungdomsskolens Undervisning i Græsk og Fransk; og det er alene for den sproglige Undervisning i disse to Sprog, at Kendskabet til den latinske Grammatik har nogen Betydning og kan være en værdifuld Støtte, medens det paa andre Steder er unødvendigt eller endog kan blive skadeligt. Derimod vilde en Undervisning i Fransk ikke kunne have nogen saadan Betydning for Undervisningen i Latin og Græsk; og om at vælge Græsk kunde der ikke være Tale paa Grund af Sprogets store Vanskelighed, som vilde gøre det særlig tyngende som Fag paa dette Tidspunkt. Latinundervisningen skal for øvrigt, som det ogsaa er angivet, kun være en Elementærundervisning; man tænker sig at kunne faa gennemgaaet en Læsebog som Mikkelsens med den dertil hørende Grammatik, som indeholder alt af den latinske Grammatik, hvad der paa dette Standpunkt er nødvendigt; derhos kunde man maaske anvende et passende Glossarium. Selvfølgelig maa der lægges megen Vægt paa en nøjagtig Indøvelse af Grammatikken. Latinundervisningen er kun af den Grund betegnet som liggende „uden for den sædvanlige Fagkreds“, fordi den egentlig ikke hører hjemme i Mellemskolen og kun optages dér af Nødvendighed for en Del af Discipulene. Dermed er det dog ikke sagt, at denne Undervisning skal ligge uden for den regelmæssige Skoletid. Fagets Stilling bliver i det hele den samme, som Fransk nu har i Realskoleklasserne, og der vil uden Vanskelighed kunne skaffes Timer til det i den sædvanlige Undervisningstid, særlig hvis Sangundervisningen falder bort i denne Klasse. Oprindeligt havde man tænkt sig, at denne Latinundervisning kun skulde tilbydes de Elever, der have bestemt sig til at gaa over i Ungdomsskolens klassisproglige Linie; men man har dog foretrukket ogsaa at aabne Adgangen dertil for de Elever, der agte at vælge den ny-sproglige Linie, navnlig af Hensyn til, at man saa vil kunne lade Latinundervisningen i Ungdomsskolens første Klasse og endda adskilligt videre være fælles for begge de nævnte Linier, hvorved der vil kunne opnaas en ikke ringe Besparelse. I Henhold hertil har man affattet Bestemmelsen i Lovforslagets § 11, første Stykke.

Til § 6.

Her gælder det samme, som ovenfor blev sagt med Hensyn til Mellemskolens